

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 837/ 16 marca 2025 ISSN 2080-0010

II Niedziela Wielkiego Postu

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Rdz 15, 5-12. 17-18

Czytanie z Księgi Rodzaju: Bóg, poleciwszy Abramowi wyjść z namiotu, rzekł: «Spójrz na niebo i policz gwiazdy, jeśli zdołasz to uczynić»; potem dodał: «Tak liczne będzie twoje potomstwo». Abram uwierzył i Pan poczytał mu to za zasługę. Potem rzekł do niego: «Ja jestem Pan, który ciebie wywiodłem z Ur chaldejskiego, aby ci dać ten oto kraj na własność». A na to Abram: «O Panie, mój Boże, jak będę mógł się upewnić, że otrzymam go na własność?» Wtedy Pan rzekł: «Wybierz dla Mnie trzyletnią jałowicę, trzyletnią kozę i trzyletniego barana, a nadto synogarlicę i gołębicę». Wybrawszy to wszystko, Abram poprzerał je wzdłuż na połowy i przerałbane części ułożył jedną naprzeciw drugiej; ptaków nie porozcinał. Kiedy zaś do tego mięsa zaczęło zlatywać się ptactwo drapieżne, Abram je odpędził. A gdy słońce chyliło się ku zachodowi, Abram zapadł w głęboki sen i oparowało go uczucie lęku, jak gdyby ogarnęła go wielka ciemność. A kiedy słońce zaszło i nastał mrok nieprzenikniony, ukazał się dym jakby wydobywający się z pieca i ogień niby gorejąca pochodnia i przesunęły się między tymi połowami zwierząt. Wtedy to właśnie Pan zawarł przymierze z Abramem, mówiąc: «Potomstwu twemu daję ten kraj, od Rzeki Egipskiej aż do rzeki wielkiej, rzeki Eufrat».

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 27 (26), 1bcde. 7-8. 9abc. 13-14

Pan moim światłem i zbawieniem moim

Pan moim światłem i zbawieniem moim, * kogo miałbym się lękać?

Pan obroncą mego życia, * przed kim miałbym czuć trwogę?

Usłysz, Panie, kiedy głośno wołam, * zmiłuj się nade mną i mnie wysłuchaj.

O Tobie mówi serce moje: † «Szukaj Jego oblicza!» *

Będę szukał oblicza Twego, Panie.

Nie zakrywaj przede mną swojej twarzy, * nie odtrącaj w gniewie Twego sługi.

Ty jesteś moją pomocą, * więc mnie nie odrzucaj.

Wierzę, że będę oglądał dobra Pana * w krainie żyjących.

Oczekuj Pana, bądź mężny, * nabierz odwagi i oczekuj Pana.

DRUGIE CZYTANIE

Flp 3, 17 – 4, 1

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Filipian: Bracia, bądźcie wszyscy razem moimi naśladowcami i wpatrujcie się w tych, którzy tak postępują, jak tego wzór macie w nas. Wielu bowiem postępuje jak wrogowie krzyża Chrystusowego, o których często wam mówiłem, a teraz mówię z płaczem. Ich losem – zagłada, ich bogiem – brzuch, a chwala – w tym, czego winni się wstydić. To ci, których dążenia są przyjemne. Nasza bowiem ojczyzna jest w niebie. Stamtąd też jako Zbawcy wyczekujemy Pana Jezusa Chrystusa, który przekształci nasze ciało poniżone w podobne do swego chwalebne go ciała tą mocą, jaką może On także wszystko, co jest, sobie podporządkować. Przeto, bracia umiłowani, za którymi tęsknię – radości i chwalo moja! – tak trwajcie mocno w Panu, umiłowani!

Oto słowo Boże

AKLAMACJA

Mt 17, 5

Z obłoku świetlanego odezwał się głos Ojca: «To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie».

EWANGELIA

Łk 9, 28b-36

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza: Jezus wziął z sobą Piotra, Jana i Jakuba i wyszedł na górę, aby się modlić. Gdy się modlił, wygląd Jego twarzy się odmienił, a Jego odzienie stało się lśniącym białym. A oto dwóch mężów rozmawiało z Nim. Byli to Mojżesz i Elias. Ukazali się oni w chwale i mówili o Jego odejściu, którego miał dopełnić w Jeruzalem. Tymczasem Piotr i towarzysze snem byli zmorzni. Gdy się ocknęli, ujrzeli Jego chwałę i obydwo mężów, stojących przy Nim. Gdy oni się z Nim rozstawali, Piotr rzekł do Jezusa: «Mistrzu, dobrze, że tu jesteśmy. Postawimy trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza». Nie wiedział bowiem, co mówi. Gdy jeszcze to mówił, pojawił się obłok i osłonił ich; zlékli się, gdy weszli w obłok. A z obłoku odezwał się głos: «To jest Syn mój, Wybrany, Jego słuchajcie!» W chwili gdy odezwał się ten głos, okazało się, że Jezus jest sam. A oni zachowali milczenie i w owym czasie nikomu nic nie opowiedzieli o tym, co zobaczyli.

Oto słowo Pańskie

W Klimatach:

Cuda Eucharystyczne w Holandii	2
Słowo Boże jest blisko ciebie	3
Dzieło "Ad Gentes"	4
Galeria Dzwonnica zaprasza na wystawę gobelinów Elżbiety Hadała. . .	4

Rozlicz PIT i przekaz 1,5% podatku na parafialną „Fundację Ecclesia Villanovensis”

– numer KRS: 0000331641

www.parafiawilanow.pl

Program do rozliczenia PIT PIT-OP dla emerytów i rencistów.

KOMENTARZ

W Ewangelii znajdujemy wiele nawiązań Jezusa, dotyczących czujności, gotowości czy też wręcz postawy czuwania. Mówi o tym w bezpośrednich wskazaniach, a nawet poświęca temu zagadnieniu całe przypowieści, choćby tę o pannach roztropnych i nierozsądnych. Jak ważny jest to problem, widzimy na przykładzie wybranych Apostołów - Piotra, Jakuba i Jana.

O mało co przespaliłyby objawienie Jezusa w Jego Boskiej Chwale.

Ks. dr Waldemar R. Macko

Cuda Eucharystyczne w Holandii

Holandia, choć dzisiaj kojarzona głównie z nowoczesnością i kulturą protestancką, była w średniowieczu miejscem niezwykłych wydarzeń związanych z Eucharystią. W czasach, gdy Kościół katolicki odgrywał kluczową rolę w życiu społecznym i duchowym Europy, wiara w rzeczywistą obecność Chrystusa w Najświętszym Sakramencie była fundamentem religijności.

Cuda eucharystyczne, które miały miejsce na terenie Holandii, były odbierane jako widzialne znaki Bożej obecności i potwierdzenie prawd wiary. Ich opisy przekazywano z pokolenia na pokolenie, a wydarzenia te często prowadziły do powstania miejsc pielgrzymkowych i umocnienia wspólnoty wiernych. Cuda te były na tyle doniosłe, że ich upamiętnienie przetrwało stulecia, a Kościół oficjalnie potwierdził ich autentyczność po szczegółowych badaniach.

W różnych miejscowościach na terenie kraju odnotowano niezwykle zjawiska, które były nie tylko przedmiotem badań teologicznych, ale również inspiracją do pobożnych praktyk.

Grafika ze strony:
<https://cuda-eucharystyczne.pl/Belgia.html>

Cud w Breda-Niervaart (1300 r.)

Podczas hiszpańskiej okupacji Holandii w XIV wieku, jeden z żołnierzy dokonał świętokradztwa, zabierając konsekrowaną Hostię. Została ona później odnaleziona w nienaruszonym stanie pod warstwą ziemi przez rolnika Jana Bautoena. Jednym z najwiarygodniejszych i najdokładniejszych dokumentów, opisujących wydarzenia powiązane z tym cu-

dem, jest badanie przeprowadzone przez biskupa miasta Link. Po dziś dzień, każdego roku podczas święta Bożego Ciała, organizowane są procesje i publiczne modlitwy na cześć cudu.

Źródło:
www.cuda-eucharystyczne.pl/

We

Cud w Stiphout (1342 r.)

W Stiphout w 1342 roku doszło do gwałtownej burzy, w wyniku której piorun uderzył w kościół, powodując pożar. Wiekowy proboszcz Jan Hocaerts zawiadomił sąsiadów i grupa wiernych, której przewodniczył Jan Balloys zdecydowała się podjąć próbę uratowania Przenajświętszego Sakramentu. Wejście do kościoła było niemożliwe, a jedynym rozwiązaniem było dostanie się do wnętrza przez okno. Jan Balloys rozbił szybę w dużym oknie blisko ołtarza i wszedł do środka. Ujrzał, że płomień, które zniszczyły już cały kościół, nie obejmują obszaru, w którym znajduje się tabernakulum.

Jan Balloys wyniósł cyborium z konsekrowanymi Hostiami w bezpieczne miejsce. Kościół został odbudowany, a Hostie pozostały nietknięte aż do 1557 roku. Później, w wyniku zawirowań historycznych i wojen religijnych, wszelki ślad po cudownych Hostiach zaginął. XIV wiek to czas silnego rozwoju życia religijnego w Europie, a podobne relacje o cudach eucharystycznych umacniały wiarę wśród wiernych.

Źródło:
www.cuda-eucharystyczne.pl/

We

Cud w Amsterdamie (1345 r.)

Jednym z najbardziej znanych cudów eucharystycznych w Holandii jest ten, który miał miejsce w Amsterdamie w 1345 roku. 12 marca, kilka dni przed Wielkanocą, ciężko chory mieszkaniec Amsterdamu, Ysbrand Dommer, wezwał kapłana z miejscowego kościoła (obecnie Oude Kerk), by udzielił mu sakramentu chorych i Komunii Świętej. Po przyjęciu Eucharystii mężczyzna poczuł się gorzej i zwymiotował do miski. Usługująca mu kobieta, zgodnie z ówczesnym zwyczajem, wrzuciła jej zawartość do ognia w palenisku.

Następnego ranka, gdy kobieta chciała porużyć żarzące się węgle, zauważyła niezwykle światło bijące z wnętrza kominka. W środku unosiła się Hostia, która pozostała nienaruszona. Przerażona wezwała sąsiadów, a na miejscu zgromadził się tłum ludzi. Dommer, który nagle poczuł się lepiej, wyjął Hostię z ognia, zawiązał ją w lnianą tkaninę i umieścił w skrzyni.

Wezwano kapłana, który zaniósł Eucharystię do miejscowego kościoła pw. św. Mikołaja.

Cud jednak trwał nadal. Następnego dnia Hostia w niewytłumaczalny sposób powróciła do skrzyni Dommera. Przeniesiono ją ponownie, lecz sytuacja powtórzyła się jeszcze dwukrotnie. Wydarzenie to odczytano jako znak Boży i podjęto decyzję o upublicznieniu cudu. Dom Dommera przekształcono w kaplicę Ter Heylighen Stede (Święte Miejsce), która stała się celem licznych pielgrzymek.

W 1452 roku wielki pożar Amsterdamu strawił kaplicę, jednak monstrancja z cudowną Hostią pozostała nietknięta. Odbudowano kaplicę, a kult cudu umocnił się jeszcze bardziej. Procesje eucharystyczne, w tym organizowana od XV wieku uroczysta „Stille Omgang” (Cicha Procesja), gromadziły tłumy wiernych, w tym cesarza Karola V i arcyksięcia Maksymiliana Austriackiego.

Reformacja w 1578 roku doprowadziła do przejścia kaplicy przez protestantów, którzy zamienili ją w magazyn, a później w miejsce modlitwy. Palenisko cudu zostało zniszczone, a resztki wyposażenia ukryte przez lokalne siostry św. Begi (beginki), które przez lata przechowywały relikwie i dokumenty dotyczące cudu w konwencie Begijnhof (skupisko małych domków – siostry mogły posiadać własność - wokół niewielkiego placu z kościołem w środku) – jedynym z 20 klasztorów, który przetrwał reformację. W 1607 r. zabrano im kościół – Hostię dalej przechowywano i modlono się przed nią w domach, przenosząc z miejsca na miejsce. Wreszcie, za pozwoleniem władz, w 1671 r. zamieniono kilka domów w nową kaplicę, zwaną ukrytym kościołem (tylko wnętrze owych domów przystosowano bowiem do potrzeb miejsca kultu – nie dozwolono, by z zewnątrz budynek wyglądał jak świątynia...).

Dzięki determinacji beginek historia cudu przetrwała burzliwe czasy reformacji i jest pamiętana do dziś. Wspólnota beginek w Amsterdamie, mimo że w XX wieku niemal całkowicie zanikła, pozostawiła po sobie trwałe dziedzictwo – Begijnhof istnieje do dziś i pozostaje ważnym miejscem pielgrzymkowym oraz ośrodkiem katolicyzmu duchowości w sercu protestanckiego miasta.

W 1881 r. odnaleziono historyczny dokument z 16.XII.1651 r. opisujący procesje średniowieczne i odnowiono tę tradycję. Dziś cicha procesja „Stille Omgang” odbywa się co roku w Amsterdamie, przypominając o cudownych wydarzeniach sprzed wieków. W miejscu dawnej kaplicy znajduje się tablica pamiątkowa, a w kościele Begijnhof trwa nieustająca adoracja Najświętszego Sakramentu.

Źródło:
www.cuda-eucharystyczne.pl/
Joan Carrol Cruz, Cuda Eucharystyczne, Exeter, Gdańsk 2009

We

Wielki Post

Słowo Boże jest blisko ciebie

Słowo Pana jest blisko nas, jakby na wyciągnięcie dłoni. Za każdym razem, kiedy zechcemy się go uchwycić i z niego skorzystać, doświadczymy wielkiej duchowej pomocy.

Bardzo więc was zachęcam do szczególnego otwarcia się na Boże Słowo w rozpoczętym właśnie Okresie Wielkiego Postu. Jak zawsze będziemy mieli ku temu wiele okazji. Myślę tu o wielkopostnych rekolekcjach, czy Misjach ludowych organizowanych tak w naszych parafiach, jak i w duszpasterstwach środowiskowych.

Okazją do systematycznego słuchania Słowa Bożego będzie także nawiedzanie Kościołów Stacyjnych. Rozpoczęliśmy już tę wielkopostną pielgrzymkę po kościołach lewo i prawobrzeżnej Warszawy. Kulminacją każdego dnia nawiedzenia jest msza św. z kazaniem, sprawowana pod przewodnictwem Biskupa.

Cud w Boxtel-Hoogstraten (1380 r.)

Podczas Mszy Świętej w Boxtel-Hoogstraten w 1380 roku, kapłan przypadkowo przewrócił kielich z konsekrowanym winem. Ku zdumieniu obecnych, wino przemieniło się w Krew, która splamiła korporał i płótno ołtarzowe. Kapłan próbował je oczyścić, jednak plamy pozostały. Ksiądz schował więc płótno i korporał w walizce pod łóżkiem, a swój sekret wyznał dopiero na

łożu śmierci spowiednikowi, który natychmiast poinformował kardynała Pileusa. Po przeprowadzeniu dogłębnych badań na temat zaistniałych wydarzeń, dnia 25 czerwca 1380 roku specjalnym dekretem, Kardynał zezwolił na kult Relikwii.

Źródło:
www.cuda-eucharystyczne.pl/

Bardzo serdecznie zapraszam do codziennej, osobistej medytacji Słowa Bożego. Jestem pewien, że stać na to każdego, nawet najbardziej zajętego człowieka, choćby przez kilka minut dziennie, zgodnie z powiedzeniem, że jeśli ci na czymś zależy, zawsze znajdziesz sposób, aby to zrobić, a jeśli ci na czymś nie zależy, zawsze znajdziesz wymówkę, by tego nie zrobić.

Słowo Boże, które jest tak blisko nas, Słowo przyjęte uszami i przemyślane w sercu, poprowadzi nas także do wielowymiarowego pojednania Najpierw do pojednania z Bogiem. Nieustanne zaproszenie do niego i nieustanna możliwość skorzystania z niego jest bijącym źródłem chrześcijańskiej nadziei. „Jeżeli bowiem, pisze św. Paweł w Liście do Rzymian, będąc nieprzyjaciółmi, zostaliśmy pojednani z Bogiem przez śmierć Jego Syna, to tym bardziej, będąc już pojednani, dostąpimy zbawienia przez Jego życie. I nie tylko to – ale i chlubić się możemy w Bogu przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, przez którego teraz uzyskaliśmy pojednanie” (Rz 5,10-11). Im bardziej to sobie uświadomimy, im bardziej dopuścimy do siebie tę nadzieję, tym bardziej czas Wielkiego Postu, będziemy mogli wykorzystać właśnie jako okazję do prawdziwego i głębokiego pojednania z Bogiem, w czym niezastąpiony jest sakrament pokuty i pojednania.

We

We

Cud w Boxmeer (1400 r.)

Kapłan Arnoldus Groen celebrował Mszę świętą w Kościele Świętych Piotra i Pawła w Boxmeer wąpiąc w rzeczywistą obecność Chrystusa w Eucharystii. Po konsekracji zauważył, że wino w kielichu zaczęło wrzeć a następnie wypłynęło z kielicha na korporał. Wino przemieniło się w Krew, która zmieniła się w duży skrzep. Po dziś dzień przechowywana jest Relikwia Korporału i Krwi, a corocznie, po-

przez uroczystą procesję, świętowana jest rocznica Cudu. Liczne dokumenty opisują ten cud, a Papieże Klemens XI, Benedykt XIV, Pius IX i Leon XIII okazywali mu szczególne oddanie.

Źródło:
www.cuda-eucharystyczne.pl/

Potem jest pojednanie z bliźnim. Święty Paweł w Drugim Liście do Koryntian pisze jasno, że w Chrystusie Bóg pojednał nas ze sobą i zlecił nam „służbę pojednania” (2 Kor 5,18). Oby więc styl naszego życia względem innych był taką właśnie „służbą pojednania”. Nie ustawajmy i nie zrażajmy się niepowodzeniami, nawet wobec trzeźwej i pokornej świadomości, że pełne pojednanie wszystkimi ze wszystkimi nie dokona się raczej w ramach tego świata, ale dopiero w rzeczywistości ostatecznej.

I w końcu jest pojednanie ze sobą samym. To bardzo ważne: powrócić do siebie, do tego co we mnie jest najbardziej własne, najbardziej moje, spotkać się ze sobą, ze swoimi najgłębszymi pragnieniami i najszczerzszymi nadziejami. Przemyśleć wybory, zobaczyć zyski i straty, zweryfikować życiową drogę. Czy ona aby na pewno idzie po właściwym kursie, czy na pewno wiedzie do celu i co to za cel?

*Fragmety Listu Pastorskiego
Arcybiskupa Metropolity Warszawskiego
9 marca 2025 roku*

Źródło:
<https://archwwa.pl/aktualnosci/list-pasterski-abp-adriana-galbasa-na-i-niedziela-wielkiego-postu/>

Cud w Bergen (1421 r.)

W 1421 roku kapłan, wąpiąc w prawdziwość transsubstancjacji, po celebracji Mszy, wziął pozostałe konsekrowane Hostie i wyrzucił je do kanału. Kilka miesięcy później rybacy odnaleźli je unoszące się na wodzie z zaschniętymi plamami Krwi. Biskup zatwierdził cud i przez długi czas kult był podtrzymywany nawet w ukryciu, zwłaszcza w okresie reformacji. Kult został oficjalnie przywrócony w XX wieku.

Źródło: www.cuda-eucharystyczne.pl/

Cud w Alkmaar (1429 r.)

W Katedrze Św. Wawrzyńca w Alkmaar, przechowywany jest Relikwiarz w formie Anioła, który zawiera, zakrwawiony w wyniku cudu eucharystycznego, ornat.

W 1429 r. pewien ksiądz o nazwisku Folkert celebrował swoją Mszę prymicyjną w katedrze św. Wawrzyńca w Alkmaar. Współcelebrantem był proboszcz Volpert Schult. Wkrótce po wypowiedzeniu słów konsekracji, ojciec Folkert przypadkowo przewrócił kielich z białym winem, wylewając zawartość na swój ornat. Oczom zdumionych celebransów zamiast wi-

na ukazała się Krew. Po Mszy Świętej, w panice ksiądz Folkert odciął poplamioną część ornatu i spalił ją, a następnie zaczął zaszywać ubytek. Jednakże, natychmiast po zakończeniu pracy, na omacie znów pojawiły się plamy Krwi. Dwaj księża, nie wiedząc co czynić, zanieśli ornat do biskupa Utrechtu. W 1433 roku, po dogłębnym procesie kanonicznym, Biskup oficjalnie zatwierdził kult Cudu.

Źródło:
www.cuda-eucharystyczne.pl/

II Niedziela Wielkiego Postu – 16 marca 2025 r.

1. Nabożeństwo Gorzkich Żali zostanie odprawione dziś o godz. 17.00. Po nabożeństwie modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych.
2. Nabożeństwo Drogi Krzyżowej w naszym kościele odprawiane jest w każdy piątek Wielkiego Postu w następujących godzinach: o 12.30. – dla dorosłych, o 16.30. – dla dzieci oraz o 18.30. – dla dorosłych, młodzieży, studentów i młodzieży pracującej.
3. Godzinki ku czci Męki Pańskiej odprawiamy w każdą niedzielę Wielkiego Postu o godz. 7.00.
4. Dzisiejsza niedziela Ad gentes jest dniem modlitwy i solidarności z misjonarzami. Przed kościołem prowadzimy zbiórką ofiar do puszek przeznaczoną na ten cel.
5. Comiesięczne uwielbienie Chrystusa Eucharystycznego odbędzie się w czwartek, 20 marca br. Czuwanie poprowadzi Bractwo Krwi Chrystusa wraz z zespołem Wójników Maryi. Nabożeństwo rozpocznie się o godz. 21.00. Serdecznie wszystkich zapraszamy.
6. Zachęcamy do przekazania 1,5% podatku na rzecz fundacji parafialnej „Fundacja Ecclesia Villanovensis” – numer KRS: 0000 331641. Na stronie internetowej parafii udostępniłmy program do bezpłatnego rozliczenia podatku. Przypominamy, że nasza Fundacja poza działalnością charytatywną zajmuje się utrzymaniem zabytkowych obiektów znajdujących się na terenie naszej parafii.
7. Koła Żywego Różańca zapraszają na codzienną modlitwę różańcową, w marcu w intencji: O opiekę Matki Bożej i łaskę zdrowia dla papieża Franciszka, o błogosławieństwo Boże dla biskupów, kapłanów i osób konsekrowanych. Modlitwę w kościele prowadzą poszczególne grupy parafialne: w poniedziałek o godz. 16.00., we wtorek, środę i czwartek o godz. 18.30., w piątek o godzinie 12.30., w sobotę o godz. 7.30., w niedzielę o godz. 14.00 (poza 2. niedzielą miesiąca).
8. W ubiegłą niedzielę na tacę przeznaczoną na potrzeby Wyższego Metropolitalnego Seminarium w Warszawie zebraliśmy 8700 PLN. Wszystkim ofiarodawcom składamy serdeczne Bóg zapłać.
9. W tym tygodniu w środę, 19 marca, przypada Uroczystość św. Józefa, Oblubieńca NMP. Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym, rodzinnym i zawodowym.

NABOŻEŃSTWO DROGI KRZYŻOWEJ w piątki Wielkiego Postu

godz. 12.30 dla dorosłych
godz. 16.30 dla dzieci
godz. 18.30 dla młodych

Za udział w Drodze Krzyżowej można uzyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami (brak przywiązania do grzechu, stan łaski uświęcającej, przyjęcie Komunii św., modlitwa Ojciec nasz i Zdrowaś Mario w intencjach, w jakich modli się papież).

Odpust można ofiarować w intencji swojej lub osoby zmarłej.

II NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU „AD GENTES” Dzień modlitwy, postu, i solidarności z misjonarzami „MISJONARZE DZIELĄ SIĘ NADZIEJĄ”

Każdego roku Dzieło dofinansowuje ok. 140 projektów pomocowych, zgłaszanych przez misjonarzy z całego świata. Są to dzieła ewangelizacyjne, medyczne, charytatywne i edukacyjno-opiekuńcze. W ubiegłym roku na ten cel przeznaczono 127 650 euro.

Projekty finansowane przez Dzieło można wesprzeć poprzez wpłaty na jego konto. Więcej informacji na stronie: www.adgentes.misje.pl

Rzymskokatolicka Parafia św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:
pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: [@ParafiaWilanowAnna](https://www.facebook.com/ParafiaWilanowAnna)

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis.

Galeria DZWONNICA

Zaprasza na

wystawę gobelinów
Elżbiety Hadała
od 1 marca do 30 kwietnia.

Intencja Różańcowa Kół Żywego Różańca

09.03.-13.04.25

Modlmy się o dobre
wykorzystanie okresu
Wielkiego Postu,
aby przyniósł przemianę serc
dla wszystkich wierzących,
a szczególnie dla grzeszników.